

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/56/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423203022
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6423203022.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šabla a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu: mesto Banská Štiavnica, Mestský úrad so sídlom Radničné námestie 1, 969 01 Banská Štiavnica, IČO: 00 320 501, právne zastúpený JUDr. Franiškom Vavráčom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Horná 51, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanej: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvalee bytom Námestie sv. Trojice 11/7, 969 01 Banská Štiavnica, o zaplatenie 2 675,- € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 23C/84/2023 – 68 zo dňa 14. marca 2024 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie v I. výroku o odmietnutí odporu žalovanej potvrdzuje.
- II. Uznesenie súdu prvej inštancie v II. výroku o nároku strán sporu na náhradu trov prvoinstančného konania z r u š u j e .
- III. Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie v I. výroku odmietol podanie žalovanej vo veci samej – odpor proti platobnému rozkazu súdu prvej inštancie č. k. 23C/84/2023 – 22 zo dňa 18.12.2023, došlý na súd prvej inštancie dňa 05.02.2024 ako podaný oneskorene v zmysle § 267 ods. 2 písm. a) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej aj „CSP“). Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že predmetný platobný rozkaz obsahoval poučenie o tom, že voči nemu je možné podať odpor v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, ktorý platobný rozkaz vydal a že súd odmietne odpor, ktorý bude podaný oneskorene. Platobný rozkaz bol žalovanej doručený do vlastných rúk dňa 05.01.2024. V posledný deň 15-dňovej lehoty na podanie odporu (pondelok 22.01.2024) síce bolo zo strany žalovanej súdu prvej inštancie doručené podanie vo veci samej – odpor proti predmetnému platobnému rozkazu, toto podanie však bolo urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu, preto s poukazom na ust. § 125 ods. 1 a 2 CSP na to, aby bolo možné naň prihliadať a bol teda spôsobilé vyvolať právne účinky s jeho podaním spojené (zrušenie platobného rozkazu), bolo nutné jeho doplnenie v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu doručiť súdu v 10-dňovej hmotnoprávnej lehote, čo sa však nestalo, nakoľko predmetné podanie bolo doručené v listinnej podobe dňa 05.02.2024, pričom posledným dňom na doručenie doplnenia podania bol štvrtok 01.02.2024. 10-dňovú lehotu určenú ust. § 125 ods. 2 CSP na doplnenie podania vo veci samej považoval súd prvej inštancie za hmotnoprávnu s odkazom na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/199/2022 zo dňa 30.11.2022 a sp. zn. 7Cdo/261/2021 zo dňa 31.03.2022. Uviedol, že zákonnú hmotnoprávnu lehotu, ktorej márne uplynutie má za následok stratu práva, nie je možné prerušiť, ani odpustiť jej zmeškanie. Pre jej zachovanie pritom nestačí, ak sa podanie posledný deň lehoty odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť, napr. poštovému podniku, ale je nevyhnutné v tejto lehote adresátovi aj podanie reálne doručiť, t.

j. musí sa reálne pred uplynutím hmotnoprávnej lehoty nachádzať na súde, ktorému je adresované. Listinné podanie doručené súdu prvej inštancie až dňa 05.02.2024 preto nemohlo vyvolať účinky včasne doplneného podania vo veci samej, preto sa na podanie došlé dňa 22.01.2024 v zmysle § 125 ods. 2 CSP neprihliada. Samotné listinné podanie vo veci samej došlé na súd prvej inštancie dňa 05.02.2024 síce tiež bolo možné považovať za odpor proti platobnému rozkazu, toto však bolo podané na poštovú prepravu až dňa 01.02.2024, teda po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odporu, čiže oneskorene. Na základe uvedeného súd prvej inštancie uzavrel, že odpor žalovanej zo dňa odmietol ako podaný oneskorene.

2. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania pri odmietnutí odporu súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 257 CSP, t.j. žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal, keďže z dôvodu oneskorene podaného odporu nebol dôvod na pokračovanie v konaní. Súd prvej inštancie mal totiž za to, že aplikácia § 256 ods. 1 a 2 o procesnom zavinení neprichádza do úvahy vzhľadom na to, že nedošlo k zastaveniu konania, ale k odmietnutiu odporu proti platobnému rozkazu. Pokiaľ sa jedná o trovy žalobcu, ktorý bol v konaní úspešný v zmysle vydaného platobného rozkazu, na tieto trovy bola žalovaná zaviazaná už v predmetnom platobnom rozkaze.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie. Napadnuté uznesenie jej totiž bolo doručené do vlastných rúk dňa 28.03.2024, podanie vo veci samej – odvolanie bolo súdu prvej inštancie doručené elektronicky bez autorizácie (e-mailom) v piatok 12.04.2024, t.j. v posledný deň 15-dňovej lehoty na podanie odvolania v zmysle 362 ods. 1 CSP a doplnenie tohto podania v listinnej podobe bolo na súd prvej inštancie doručené v pondelok 22.04.2024, t.j. v posledný deň 10-dňovej lehoty na doplnenie podania vo veci samej v zmysle § 125 ods. 2 CSP.

4. Podľa obsahu odvolania žalovaná rozhodnutie súdu prvej inštancie považovala za nesprávne z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že k zmeškaniu úkonu – odporu proti platobnému rozkazu došlo z ospravedlniteľného dôvodu, jej pobytu v zdravotníckom zariadení, pričom následne po odpadnutí tohto dôvodu v 15-dňovej lehote vyjadrila žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty priamo podaním samotného odporu na poštovú prepravu dňa 01.02.2024, ktorý bol súdu doručený dňa 05.02.2024. Preto žiadala, aby súd vyhovel návrhu na odpustenie zmeškania lehoty, keďže uviedla dôvody, ktoré ospravedľujú takto neskoro urobený úkon, ako aj s prihliadnutím na primeraný procesný postup, dodržanie procesných práv, práva na spravodlivý súdny proces. Ako prílohu odvolania predložila predvolanie na kúpeľný pobyt, z ktorého vyplýva, že ako deň nástupu na kúpeľný pobyt bol určený 05.01.2024 a ako deň odchodu z kúpeľného pobytu 26.01.2024.

5. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovanej podľa § 34 ods. 1 CSP, po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP, z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 CSP a mimo nich podľa § 380 ods. 2 CSP v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok, ktoré vady nezistil, dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v l. výroku vecne správne a je potrebné ho v tomto rozsahu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vzťahujúcim sa na tento výrok, na toto v celom rozsahu poukazuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia reagujúc na odvolací dôvod žalovanej udáva, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

6. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že priamo podaním odporu na poštovú prepravu dňa 01.02.2024 vyjadrila žiadosť na odpustenie zmeškania lehoty na jeho podanie, odvolací súd k tomu uvádza, že podanie vo veci samej urobené v listinnej podobe je (rovnako ako podanie vo veci samej doručené na súd prvej inštancie elektronicky (e-mailom) bez autorizácie dňa 22.01.2024), datované dňom 20.01.2024, svojím obsahom, znením je identické s podaním vo veci samej – odporom proti platobnému rozkazu doručeným súdu prvej inštancie e-mailom, t.j. elektronicky bez autorizácie dňa 22.01.2024. Podanie vo veci samej – odpor proti platobnému rozkazu doručený súdu prvej inštancie elektronicky bez autorizácie dňa 22.01.2024 podľa jeho obsahu neobsahuje návrh, resp. žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odporu, je podľa obsahu klasickým vecne odôvodneným odporom obsahujúcim argumentáciu, pre ktorú sa žalobkyňa domnieva, že žalobcovi nepatrí nim žalobou uplatnené a platobným rozkazom priznané právo, spochybňujúcu teda toto právo. Toto podanie zároveň ani nemohlo obsahovať návrh na odpustenie zmeškania lehoty na jeho podanie, pretože bolo podané v zákonnej 15-dňovej lehote na

podanie odporu. Odpor v elektronickej podobe bez autorizácie teda nebol podaný po lehote, a preto ani nebol dôvod žiadať o odpustenie jej zmeškania. Súd prvej inštancie ani v napadnutom uznesení nekonštatoval, že by toto podanie nebolo podané v zákonnej 15-dňovej lehote na podanie odporu, správne len uviedol, že nakoniec naň nemohol prihliadnuť, pretože doplnenie tohto podania mu nebolo doručené v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu v zákonnej 10-dňovej lehote v zmysle § 125 ods. 2 CSP. Logicky teda ani doplnenie tohto podania v listinnej podobe identického znenia podané na poštovú prepravu dňa 01.02.2024 a došlé na súd prvej inštancie dňa 05.02.2024 nemohlo obsahovať návrh na odpustenie zmeškania lehoty v zmysle § 122 CSP. Napokon samotná žalovaná sprievodným listom datovaným dňom 01.02.2024 potvrdila, že odpor proti platobnému rozkazu v listinnej podobe je len doplnením podania vo veci samej v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu v zmysle § 125 ods. 2 CSP (viď č. I. 53 spisu).

7. Ani pri vyhodnotení podania vo veci samej – odporu proti platobnému rozkazu podaného v listinnej podobe na poštovú prepravu dňa 01.02.2024 a došlého na súd prvej inštancie dňa 05.02.2024 ako samostatného podania vo veci samej, čo aj súd prvej inštancie učinil, toto podanie svojim znením identické s podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 22.01.2024 v elektronickej podobe bez autorizácie, nemožno považovať za návrh na odpustenie zmeškania lehoty, pretože v jeho texte sa žiaden návrh na odpustenie zmeškania lehoty, ani uvádzanie ospravedlniteľného dôvodu, pre ktorý k zmeškaniu lehoty na podanie odporu došlo, nenachádza. Podanie samotného odporu na poštovú prepravu dňa 01.02.2024 nemožno považovať za návrh na odpustenie zmeškania lehoty, pretože takýto návrh v zmysle § 122 CSP musí vyplývať z obsahu podania, musí s ním byť spojený zmeškaný úkon, nestačí teda len samotné podanie zmeškaného úkonu. Predvolanie na kúpeľný pobyt by mohlo byť len dôkazom preukazujúcim ospravedlniteľný dôvod uvedený v návrhu na odpustenie zmeškania lehoty, avšak muselo by byť pripojené k samotnému zmeškanému úkonu – odporu, a nie až k odvolaniu proti uzneseniu o odmietnutí odporu.

8. Samotné právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v otázke, či 10-dňová lehota na doručenie doplneného podania vo veci samej v zmysle § 125 ods. 2 CSP je lehotou procesnou alebo hmotnoprávnou žalovaná v odvolaní nenapádala. Preto len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že sa s právnym posúdením veci súdu prvej inštancie v tejto otázke stotožňuje. Považuje to potrebné za uviesť z dôvodu, že ak by sa uvedená lehota považovala za procesnú, žalovaná by doplnila podanie vo veci samej učinené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu včas vzhľadom na to, že podanie vo veci samej v elektronickej podobe bez autorizácie bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 22.01.2024, t.j. v zákonnej 15-dňovej lehote na podanie odporu a jeho doplnenie v listinnej podobe bolo podané na poštovú prepravu dňa 01.02.2024, t. j. v posledný deň 10-dňovej lehoty. Ak je však 10-dňová lehota podľa § 125 ods. 2 CSP lehotou hmotnoprávnou, doplnené podanie by muselo do 01.02.2024 (vrátane) byť aj na súd prvej inštancie doručené, pričom doručené bolo až dňa 05.02.2024, t.j. po 10-dňovej lehote. Preto je z hľadiska posúdenia, či odpor doručený dňa 22.01.2024 v elektronickej podobe bez autorizácie v spojení s jeho doplnením podaným na poštovú prepravu dňa 01.02.2024 a došlým na súd prvej inštancie dňa 05.02.2024 vyvolal, alebo nevyvolal právne účinky spojené s včas, oprávnenou osobou vecne odôvodneným odporom – zrušenie platobného rozkazu. Aj keď v minulosti sa vyskytol názor, že aj po rekodifikácii civilného procesu, je potrebné považovať lehotu na doplnenie podania vo veci samej za lehotu procesnú (napr. v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1ObdoV/8/2018 z 26.09.2018), v neskoršej, recentnej súdnej praxi tejto najvyššej súdnej autority (na ktorú poukázal aj súd prvej inštancie) prevládol názor, že sa jedná o lehotu hmotnoprávnou. Vzhľadom na zmenu textu zákonnej úpravy, kde ust. § 125 ods. 2 CSP hovorí o povinnosti doručiť doplnené podanie v stanovenej lehote, nielen doplniť podanie, ako to bolo uvedené v ust. § 42 ods. 1 predchádzajúceho Občianskeho súdneho poriadku, značné predĺženie lehoty z 3-dňovej na 10-dňovú, dôvodovú správu k ust. § 125 CSP a spomínanú recentnú judikatúru NS SR na túto dôvodovú správu odkazujúcu je aj odvolací súd názoru, že lehota 10 dní na doplnenie podania, resp. doručenie doplneného podania vo veci samej podľa § 125 ods. 2 CSP je lehotou hmotnoprávnou.

9. Odvolací súd ako výrok závislý v zmysle § 379 písm. a) CSP preskúmal aj II. výrok napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, a tento zrušil v zmysle § 389 ods. 1 písm. d) CSP, nakoľko daný výrok nie je svojou povahou rozhodnutím vo veci samej a dôvody, pre ktoré bol vydaný neexistovali. Z ust. § 262 ods. 1 CSP totiž vyplýva, že súd rozhoduje o nároku (a v prípade platobného rozkazu aj o výške v zmysle § 265 ods. 1 CSP) na náhradu trov konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Rozhodnutím, ktorým sa konanie právoplatne skončilo, je v tomto

prípade platobný rozkaz. Jeho právoplatnosť nastala v zmysle § 268 písm. a) CSP márnym uplynutím lehoty na podanie odporu, t.j. 23.01.2024. Právoplatnosť platobného rozkazu je závislá od uznesenia o odmietnutí odporu len v prípade, že tento bol odmietnutý z dôvodu, že bol podaný bez vecného odôvodnenia, aj to len v prípade, že o tomto následku bol žalovaný poučený v platobnom rozkaze (§ 268 písm. b) CSP v spojení s § 267 ods. 2 písm. c) CSP. V tomto prípade nebol odpor žalovanej odmietnutý z dôvodu podľa § 267 ods. 2 písm. c) CSP, ale z dôvodu podľa § 267 ods. 2 písm. a) CSP, t.j. z dôvodu jeho oneskoreného podania. Nebol teda dôvod v zmysle vyššie uvedenej právnej úpravy týkajúcej sa rozhodovania o náhrade trov konania rozhodovať o trovách konania v uznesení o odmietnutí odporu ako podaného oneskorene po právoplatnom skončení konania platobným rozkazom. Na uvedenom závere nič nemení skutočnosť vyplývajúca z obsahu spisu, že napriek tomu, že na odpor v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu doručený dňa 22.01.2024 sa v zmysle § 125 ods. 2 CSP neprihliada a odpor v listinnej podobe podaný na poštovú prepravu dňa 01.02.2024 a doručený súdu prvej inštancie dňa 05.02.2024 bol odmietnutý napadnutím uznesením ako podaný oneskorene, súd prvej inštancie doručoval odpor na vyjadrenie žalobcovi, ktorý si následne vo veci zvolil právneho zástupcu - advokáta a jeho vyjadrenie doručil na vyjadrenie žalovanej, ktorá sa taktiež vo veci opätovne vyjadrila, nakoľko sa jedná o úkony strán sporu po právoplatnom skončení konania vo veci samej pred súdom prvej inštancie. Uvedený postup súdu prvej inštancie (zrejme učený v dôsledku počiatočného omylu o včasnosti doplnenia odporu) možno hodnotiť ako rozporný so zásadou procesnej ekonomie vyjadrenou v článku 17 CSP, v zmysle ktorého súd v konaní koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

10. Iná je však situácia, pokiaľ ide o rozhodovanie odvolacieho súdu o nároku strán sporu na náhradu trov odvolacieho konania, predmetom ktorého je prieskum uznesenia súdu prvej inštancie o odmietnutí oneskorene podaného odporu, nakoľko toto odvolacie konanie sa začalo podaním odvolania proti predmetnému uzneseniu súdu prvej inštancie a končí sa rozhodnutím o tomto odvolaní. Preto riadiac sa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol o nároku strán sporu na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

11. Podľa § 255 ods. 1 CSP by bola vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu plného úspechu žalobcu v odvolacom konaní, ktoré sa týmto rozhodnutím končí. Nárok na náhradu trov odvolacieho konania však žalobcovi odvolací súd nepriznal z dôvodu, že mu preukázateľne v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, zo spisu žiadne jeho trovy v odvolacom konaní nevyplývajú, žalobca sa k odvolaniu žalovanej doručenému jeho právneho zástupcovi na vedomie nevyjadril. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018 uverejnené v Zbierke stanovísk NSSR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018, ktorého právna veta znie: „Ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.“

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 C.s.p.)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.